

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáčkové ve věci

žalobce: **Česká asociace cheerleaders, z.s.**, IČ: 26546612
se sídlem Zátokova 100/2, Praha 6
zastoupený advokátem JUDr. Danielem Vidunou, LL.M.
se sídlem Palackého 715/15, Praha 1

proti
žalované: **Národní sportovní agentura**
se sídlem Českomoravská 2420/15, Praha 9

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 8. 2022, č. j. NSA-0091/2022/PSS22/02,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 11. 8. 2022, č. j. NSA-0091/2022/PSS22/02, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku na náhradu nákladů řízení 11 228 Kč, a to do rukou zástupce žalobce advokáta JUDr. Daniela Viduny, LL.M.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým bylo podle § 14j odst. 4 písm. b) rozpočtových pravidel, ve znění Shodu s prvopisem potvrzuje T. V.

pozdějších předpisů, zastaveno řízení o žádosti o poskytnutí dotace žalobce přijaté dne 4. 4. 2022 a podané na základě

výzvy 18/2021 Podpora sportovních organizací svazového charakteru 2022, č. j. NSA-0058/2020/A/81. Důvodem zastavení řízení byla skutečnost, že žalobce neprokázal splnění podmínky dle bodu 2.12. výzvy, tedy nedoložil, že má založenou odpovídající organizační a řídicí strukturu, prostřednictvím které plní svůj účel v souladu s bodem 2.10. písm. b) výzvy dle svého zakladatelského dokumentu. Žalobce tak neodpovídal okruhu oprávněných žadatelů o dotaci pro nesplnění podmínky dle bodu 7.1.2. výzvy.

II. Obsah žaloby

2. V prvním žalobním bodě namítal žalobce nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, kterou spatřoval v absenci odůvodnění nesplnění podmínek bodů 2.12. a 2.10. písm. b) výzvy. Žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí pouze ocitovala tyto podmínky, označila dokumenty předložené žalobcem a následně konstatovala, že žalobce podmínky nesplnil. Žalovaná přitom byla povinna jasně definovat, jaké skutečnosti považuje za splnění předmětných podmínek, jaké skutečnosti vyplývají z podkladů předložených žalobcem a následně odůvodnit, proč tyto skutečnosti neodpovídají definovaným podmínkám.
3. Dále žalovaná uvedla, že vlastní činností zjistila rozpor mezi organizační strukturou na webu žalobce a organizační strukturou předloženou žalobcem. Podotkla, že není zřejmé, kdy a jaký orgán projednal a schválil předloženou organizační strukturu. Zmínila též, že naplnění bodu 2.12. výzvy nemůže dokazovat a dokládat pouze ta skutečnost, že má žalobce minimálně v 9 krajích členské sportovní organizace, které zde působí a mohou být organizátory regionální soutěže, neboť působení členského spolku v daném regionu nelze chápat jako doložení vytvořené odpovídající organizační a řídicí struktury, prostřednictvím které dochází k naplňování účelu v souladu s bodem 2.10. písm. b) výzvy. Nakonec žalovaná uvedla, že řízení soutěží *ad hoc* z centrální úrovně nelze vnímat jako systémové řízení soutěží.
4. Žalovaná však nezmínila, jaké konkrétní rozpory z hlediska organizační struktury byly zjištěny a co z nich vyplývá ve vztahu ke konkrétním ustanovením výzvy. Rovněž nezdůvodnila, proč existence členských subjektů v 9 krajích nenaplnňuje stanovené podmínky. Nezdůvodnila ani, proč je *ad hoc* řízení soutěží považováno za nesystémové a jak má pro účely výzvy systémové nastavení řízení soutěží vypadat.
5. Ve druhém žalobním bodě žalobce rozporoval úvahy žalované ohledně nesplnění podmínky pod body 2.10. písm. b) a 2.12. výzvy. Ty přitom nelze dovodit z napadeného rozhodnutí, ale pouze z ústních výstupů představitelů žalované a z přípisu žalované ze dne 14. 6. 2022, č. j. NSA-00091/2022/PSS22/3, na který žalobce reagoval dopisem ze dne 16. 6. 2022.
6. Ve třetím žalobním bodě žalobce upozorňoval na selektivní a diskriminační přístup žalované. Jako důkazy k tomu navrhoval výslech osob přítomných sdělení ředitele Odboru podpory sportu žalované při ústním jednání s žalobcem, a dále to, aby si soud od žalované obstaral spisy k dotačním řízením jiných subjektů; rovněž odkázal na články v médiích dokládající prioritizaci určitých sportů.
7. Dle žalobce si žalovaná účelovým vydáváním rozhodnutí o zastavení řízení zjednodušuje odůvodnění svého postupu. Žalobce se též domníval, že mu svědčilo legitimní očekávání,

Shodu s prvopisem potvrzuje T. V.

jelikož při splnění formálních podmínek je prakticky jisté, že bude dotace poskytnuta a v jaké výši.

8. Žalobce závěrem uvedl, že touto žalobou činí podnět k zahájení přezkumného řízení dle § 153 odst. 1 písm. a) správního řádu a zároveň dává ke zvážení, aby soud řízení přerušil dle § 48 odst. 3 písm. a) zákona 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

III. Vyjádření žalované k podané žalobě

9. Ve vyjádření k podané žalobě žalovaná setrvala na stanovisku uvedeném v napadeném rozhodnutí a navrhla, aby soud žalobu zamítl.
10. K prvnímu žalobnímu bodu žalovaná zdůraznila, že zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, a odkázala na relevantní judikaturu. Podle žalované lze důvody pro zastavení řízení seznat z napadeného rozhodnutí, ve kterém žalovaná popsala, z jakých podkladů od žalobce vycházela a na základě kterých ustanovení výzvy je posoudila. Rovněž je obsažena relevantní úvaha, že naplnění celostátní působnosti nemůže dokazovat pouhá existence členských sportovních organizací v 9 krajích, neboť působení členského spolku v daném regionu nelze chápat jako doložení vytvořené odpovídající organizační a řídicí struktury.
11. Stran druhého žalobního bodu žalovaná označila výklad bodu 2.12. výzvy uvedený v žalobě za formalistický a účelový, načež uvedla vlastní výklad bodů 2.10. písm. b) a 2.12. výzvy a souvisejících ustanovení. Dále se vyjádřila k obsahu stanov a dokumentu „Organizační a řídicí struktura ČACH“ s tím, že předložená organizační struktura neodpovídá stanovám. Zásadní je absence statutárního orgánu žalobce, přičemž není ani zřejmé, co je „výkonný výbor“ a co spadá do jeho působnosti, neboť není ve stanovách uveden. Rovněž nebylo možné zjistit, jakým způsobem jsou postupové soutěže v jednotlivých krajích organizovány a jak je tomu uzpůsobena organizační a řídicí struktura. Nadto žalobce k žádosti přiložil čestné prohlášení, dle něž nemá žádné sdružené/spolčené spolky, či zřízené pobočné spolky, přičemž chybí propojení s regiony, oblastmi a kraji.
12. Ke třetímu žalobnímu bodu žalovaná uvedla, že tvrzení o jejím selektivním a diskriminačním postupu je nepodložené. Řízení bylo zastaveno i v dalších případech, kdy žadatelé nesplnili podmínku celostátní působnosti.
13. Závěrem se žalovaná ohradila proti tomu, že účelově zastavuje řízení, neboť je to jednodušší. Ostatně požadavky na odůvodnění podle § 68 správního řádu usnesení o zastavení řízení jsou stejné jako požadavky na odůvodnění rozhodnutí ve věci.

IV. Replika žalobce

14. Žalobce k prvnímu žalobnímu bodu dodal, že předmětné podmínky jsou stanoveny poměrně široce a žalovaná nikde nedefinuje, co se rozumí pod pojmem odpovídající organizační a řídicí struktura, což z něj činí neurčitý pojem. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu za určitost a srozumitelnost podmínek odpovídá v plném rozsahu poskytovatel dotace. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 9 Ads 83/2014, je třeba dodržovat základní právní zásady i v dotačním řízení, tudíž právní pravidla musí být jasná a přesná a musí zajišťovat, že právní vztahy a jejich důsledky zůstanou pro adresáty pravidel předvídatelné.

15. Žalobce uznal, že v předložené organizační struktuře byl nesprávně uveden název statutárního orgánu „výkonný výbor“ namísto „prezidium“, což považuje za pouhou písařskou chybu. Tyto pojmy se ve sportovním prostředí běžně používají pro označení kolektivního statutárního orgánu. Tato chyba musela být zjevná, neboť jak ve stanovách, tak v organizační struktuře, jsou shodně uvedeny tři orgány: valná hromada, prezidium/výkonný výbor a kontrolní komise. Nejedná se tedy o zásadní vadu, nadto je odstranitelná, přičemž žalovaná nepožadovala v této souvislosti vysvětlení či odstranění vady.

V. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

16. Po posouzení věci soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
17. Soud podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. rozhodl bez jednání, neboť shledal napadeného rozhodnutí nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů.
18. V souvislosti s žalobcem podaným podnětem k zahájení přezkumného řízení nebylo soudu žalovanou sděleno, že by měla v úmyslu žalobce uspokojit; nebyly tudíž splněny podmínky pro přerušení řízení dle § 48 odst. 3 písm. a) s. ř. s.
19. Podle bodu 2.10. písm. b) výzvy musí svaz (sportovní organizace) mj. splňovat podmínku, *že jeho primárním účelem je vytvářet podmínky, řídit a organizovat rozvoj daného sportovního odvětví v oblasti systémových (postupových) národních soutěží, státní sportovní reprezentace, případně systému výchovy sportovně talentované mládeže na všech úrovních v rámci celé České republiky a zastupovat a hájit zájmy daného sportovního odvětví/sportu/sportovní disciplíny (dále ve Výzvě jen „sportovní odvětví“).*
20. Podle bodu 2.12. výzvy *za subjekt působící celostátně (celostátní působnost) je považována sportovní organizace, která svou hlavní činnost vykonává nejméně v 7 krajích České republiky v souladu se základním územně správním členěním – správní obvody krajů, dle § 3 zákona č. 51/2020 Sb., o územně správním členění státu, v platném znění, tzn. působí zde členské spolky nebo pobočné spolky organizace a organizuje alespoň dvoustupňové mistrovské soutěže v disciplínách, které vykazuje. Má založenou odpovídající organizační a řídicí strukturu (organizační strukturu svaz doloží jako samostatnou přílohu), tzn. že je schopen prokázat, že prostřednictvím této struktury naplňuje svůj účel v souladu s bodem 2.10. písm. b) dle svého zakladatelského dokumentu.*
21. O podané žalobě uvažil soud následovně:
22. Předně se soud musel zabývat námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, neboť přezkoumatelnost je nezbytnou podmínkou pro meritorní posouzení žalobních námitek (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2008, č. j. 3 As 51/2007-84).
23. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaná nejprve odkázala na čl. 7 výzvy obsahující výčet oprávněných žadatelů, mezi které patří podle bodu 7.1.2. výzvy také svaz, který je definován odkazem na bod 2.10 výzvy. Pro svaz je v bodě 2.10. písm. f) výzvy stanovena podmínka celostátní působnosti, jež je dále definována v bodě 2.12. výzvy, který žalovaná ocitovala.
24. Žalovaná při přezkumu splnění této podmínky vycházela ze žalobcem předložených stanov a organizační struktury. Uvedla, že „[s]tanovy „část třetí“ definuje základní organizační strukturu žadatele, ze které nevyplývá organizační a řídicí struktura na základě,

Shodu s prvopisem potvrzuje T. V.

kteří by byl schopen prokázat, že prostřednictvím této struktury naplňuje svůj účel v souladu s bodem 2.10. b) Výzvy, tj. „...vytvářet podmínky, řídit a organizovat rozvoj daného sportovního odvětví v oblasti systémových (postupových národních soutěží, státní sportovní reprezentace, případně systému výchovy talentované mládeže na všech úrovních v rámci celé České republiky...“ Doložení a splnění této podmínky nedokládá ani žadatelem předložená OS [organizační struktura].“.

25. Žalovaná dále provedla kontrolu a ověření organizační struktury žalobce dle informací na webu žalobce, přičemž shledala nesoulad s předloženou organizační strukturou. Současně podotkla, že není zřejmé, kdy a jaký orgán projednal a schválil předloženou organizační strukturu.
26. Podle žalované nemůže zřízení odpovídající organizační a řídicí struktury dokazovat pouhá skutečnost, že žalobce má v minimálně 9 krajích členské sportovní organizace, neboť působení členského spolku v daném regionu nelze chápat jako doložení vytvořené odpovídající organizační a řídicí struktury. Dále podotkla, že žalobce řídí konání všech soutěží *ad hoc* z centrální úrovně (soutěžním řádem vyhlašovaným pro každý soutěžní rok), což nelze vnímat jako systémové řízení soutěží v jednotlivých regionech.
27. Soud konstatuje, že odůvodnění napadeného rozhodnutí je nedostatečné, a tudíž je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Používaný pojem „odpovídající organizační a řídicí struktura“ není ve výzvě blíže definovaný. Fakt, že bod 2.12. výzvy odkazuje na cíl organizační a řídicí struktury, tj. naplňování účelu svazu dle bodu 2.10. písm. b) výzvy, na tomto závěru nic nemění. Dikce bodu 2.10. písm. b) výzvy je zcela obecná a nelze z ní nijak dovodit, jak by měla vypadat odpovídající organizační a řídicí struktura. Proto je na správním orgánu, aby v odůvodnění napadeného rozhodnutí přistoupil zvláště pečlivě a konkrétně k výkladu obsahu a smyslu tohoto pojmu. Takový požadavek plyne z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2011, č. j. 4 As 12/2011-100, podle kterého, použije-li správní orgán neurčitý právní pojem, aniž by náležitě objasnil jeho obsah a význam, je takové rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Žalovaná se omezila na citaci bodů 2.10. písm. b) a 2.12. výzvy, aniž by je jakkoli vykládala a ozřejmila pojem „odpovídající organizační a řídicí struktura“.
28. I kdyby ovšem žalovaná řádně definovala, co rozumí pod pojmem „odpovídající organizační a řídicí struktura“, je dále nutné jí vytknout, že neprovedla konkrétní srovnání s organizační a řídicí strukturou žalobce, na něž by navázalo uvedení konkrétních vad této struktury. Žalovaná pouze zmínila, že stanovy žalobce v části třetí definují základní organizační strukturu žalobce (již nijak nepopsala či neshrнула), čímž *de facto* připustila existenci alespoň nějaké organizační struktury žalobce. Následně žalovaná bez dalšího uzavřela, že tato organizační struktura nesplňuje požadavky dle bodů 2.12. a 2.10. písm. b) výzvy.
29. K tezi žalované, že zřízení odpovídající organizační a řídicí struktury nemůže dokazovat pouze to, že žalobce má v 9 krajích členské sportovní organizace, které zde působí a mohou být organizátory regionálních soutěží, soud toliko opakuje, že žalovaná odpovídající strukturu nijak nedefinovala a nesrovnala ji se strukturou žalobce. Za stávající situace je tato teze bezobsažná.
30. Další komunikace mezi žalobcem a žalovanou, ústní či písemná, nemůže dotvářet odůvodnění napadeného rozhodnutí. Stejně tak nelze vadu nepřezkoumatelnosti správního rozhodnutí zhojit ve vyjádření k žalobě, případně v kasační stížnosti (viz rozsudky

Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2008, sp. zn. 8 Afs 66/2008, a ze dne 13. 10. 2004, sp. zn. 3 As 51/2003); soud proto nehodnotil příslušnou část vyjádření žalované k žalobě.

31. Dále, napadené rozhodnutí neobsahuje žádnou specifikaci rozdílu mezi organizační strukturou žalobce předloženou k žádosti a tou uvedenou na webu žalobce a ani to, zda jde o rozdíl podstatný, tj. vedoucí k závěru o neodstranitelné vadě žádosti (srov. bod 15 výzvy zabývající se ne/odstranitelnými vadami žádosti a výzvou k odstranění vad dle § 14k rozpočtových pravidel). Ve vyjádření k žalobě žalovaná sice nehovoří o rozdílnosti organizační struktury mezi předloženou organizační strukturou a webem žalobce, specifikovala ovšem, v čem vidí rozdíl mezi stanovami a předloženou organizační strukturou. K tomu nezbyváá než zopakovat, že tímto způsobem nelze zhojit vadu nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Rovněž závěr, že není zřejmé, kdy a jaký orgán projednal a schválil předloženou organizační strukturu, nezahrnuje hodnocení závažnosti a neodstranitelnosti této vady.
32. Dále žalovaná nijak neodůvodnila, proč nepovažuje stav, kdy žalobce řídí konání všech soutěží způsobem *ad hoc* z centrální úrovně, za systémové řízení soutěží v jednotlivých regionech.
33. S ohledem na nemožnost meritorního přezkoumání napadeného rozhodnutí se pak soud nemohl zabývat druhou a třetí žalobní námitkou a potažmo neprováděl žalobcem navržené důkazy.

VI. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

34. Soud shledal žalobu důvodnou, neboť napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, pročez podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušil napadené rozhodnutí a současně podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vyslovil, že se věc vrací žalované k dalšímu řízení. V dalším řízení je žalovaná podle § 78 odst. 5 vázána právním názorem soudu. Setrvá-li tedy na rozhodnutí o zastavení řízení, je povinna odstranit shora vytýkané nedostatky odůvodnění, tj. vyložit neurčitý právní pojem „odpovídající organizační a řídicí struktura“ a aplikovat ho na projednávanou věc a řádně odůvodnit i další žalobci vytýkané vady žádosti.
35. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalobce, a soud proto uložil žalované povinnost zaplatit mu ve stanovené lhůtě náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a náklady související s právním zastoupením žalobce advokátem. Tyto jsou tvořeny odměnou za dva úkony právní služby (převzetí zastoupení a sepsání žaloby), přičemž sazba odměny za jeden úkon právní služby činí dle advokátního tarifu – vyhlášky č. 177/1996 Sb. částku 3 100 Kč [§ 6 odst. 1, § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) cit. vyhlášky], a dvěma paušálními náhradami hotových výdajů ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 4 cit. vyhlášky). Soud nepřiznal náhradu za repliku, neboť k ní žalobce nevyzýval a nepřinášela žádné nové, rozhodné skutečnosti. Soud dále k nákladům řízení připočetl 1 428 Kč odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Celkem náklady řízení činí 11 228 Kč. Soud proto uložil žalované povinnost zaplatit žalobci náhradu

Shodu s prvopisem potvrzuje T. V.

nákladů řízení v této výši, a to ve stanovené lhůtě do rukou právního zástupce žalobce advokáta JUDr. Daniela Viduny, LL.M.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 10. srpna 2023

Milan Tauber v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje T. V.